

94249447

Արք. Ռ. Ի. Երմ. Ք. Խոս, Անդ. Ի. Խոյ և զ

Վերջն ար ինձի հնչցուկ եղած էր միխելե հիմա, իմ անցողիքն ըրող յիորձանքներուս մէջ, ինչ որ զիս կը պորպանէր այն հարստանկերուն շէմ՝

Այդպիսի արեւոտանակ մարդը պատմեա ճանեց ինձի անդադար, զինքը ճանչցած ըլլալու անիծեալ օրէս, տարկիս իմ այն մտածութեւս էր իմէ ամուսնիս չէր կոսկական ըլնալ իմէ, եւ զիս վարձանիւ հակառեմով՝ իր օրերոյն, իր

Ձեռիքեան նորէն սկսաւ իր մաս-
նասնեանսին մէկ կողմէն միւսը եր-
թալ :

ՄԱՆՐ ԼՈՒՐԵՐ

—Հիմա դրամը հռենիս ալ։
—Ո՛հ, հայր, շատ դիւրութեամբ
վախէ կրնայի հալթալըն՝ այս դուռ
ալարը, քայլ չպիտանի կրնայի
մօտց տալու ամօսմանոյս, եւ իմաց
ալ՝ ամէն բան վտանգել ըսել է։
Լուսիննս պիտի հետաքրքրուի, պի-
տի ուղեք դիտանի, պիտի հարցնէր,
այն ժամեց տեղի տալ չեմ ուզեր։
Էջաջ չէ՛ որ ան ինէ կասեմքի։
— Ի՞նչ պատճառաւ մտածեցի որ ձեզի
իմեմ։

ի, տեսնելով անոր այդ փոփոխու-
թիւնը:

Գրայն Ժամանակը ՔԼԵՄԵՆԷ: Բայց

Հարունակէի) ՇԵՐԱՄ

[illegible]

